

РЕШЕНИЕ

№ 663

гр. Благоевград, 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и трети
ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петър Узунов

Членове: Вера Коева
Емилия Дончева

при участието на секретаря Катерина Пелтекова
като разгледа докладваното от Вера Коева Въззивно гражданско дело №
20231200500962 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба с вх.№ 16909/18.08.2023г., подадена от
Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез Областно пътно управление
Благоевград – специализирано звено на АПИ, с адрес за призоваване: ** №
21, чрез пълномощник против Решение № 535/27.07.2023г., постановено по
гр.д.№ 731/2023г. по описа на РС-Благоевград.

С въззивната жалба решението на първата инстанция се оспорва изцяло.
Твърди се, че обжалваното решение е неправилно, поради нарушение на
материалния закон, постановено при съществено нарушение на
съдопроизводствените правила и необосновано, постановено в противоречие
с действителното правно положение.

Сочи се, че съдът не се е произнесъл по възражението на
жалбоподателя, че застрахователното обезщетение заплатено без основание –
по непокрит от имуществената застраховка риск. Твърди се, че
застрахователната полица не включва обезщетяване на уредени гуми и
джанти и в този смисъл за застрахователя не е възникнало основание за
плащане, което да се претендира като регрес. Твърди се, че задължително
условия за възникване на основание за плащане на застрахователно
обезщетение е представяне на протокол за ПТП, какъвто в случая не е
съставен и представен, както и неустановен от събраните по делото
доказателства механизъм за настъпване на процесното ПТП, както и вида на
вредите и причинната им връзка с ПТП. Поддържа се възражението за
съпричиняване на вредоносния резултат от водача на превозното средство,
изразяващо се във виновно нарушаване на чл.20, ал.1 и ал.2 от ЗДвП,
управлявайки автомобила при несъобразяване на пътната обстановка и с
несъобразена скорост.

При поддържане на оспорвания в горната насока се иска отмяна изцяло на обжалваното решение и постановяване на ново, с което искът да се отхвърли, като неоснователен и да се присъдят направените разноски. Не се правят доказателствени искания.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК от въззиваемата страна е постъпил писмен отговор.

Жалбата се определя като неоснователна. По всяко от възраженията на въззивната страна се изтъкват конкретни аргументи. Аргументира се тезата, че е извършено заплащане на застрахователно обезщетение по покрит от застраховката риск. Изтъква се, че механизма на настъпване на ПТП не изисква посещение на мястото от органите на полицията и съставяне на констативни протоколи. Обосновава се твърдението, че механизма на настъпване на ПТП е установен с необходимите за това доказателства, вкл. и чрез изслушване на експертиза. Възражава се по твърдението, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат от водача. Изтъква се, че последният не е извършил нарушение на правила от ЗДвП, а в тежест на оспорващата страна е да установи възражението си съпричиняване.

Не се правят искания за събиране на нови доказателства.

Страните, редовно призовани, не се явяват. С писмени становища чрез пълномощници, поддържат въззивната жалба, съответно отговора към нея, като при въззивната проверка не са събрани нови доказателства.

За да се произнесе по същество на предявената въззивна жалба, съдът взе предвид следното от фактическа и правна страна:

Производството е образувано по искова молба от „ДЗИ-Общо Застраховане“ ЕАД, с ЕИК 121718407 срещу АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“, с която е предявен осъдителен иск – за осъждане на ответника да заплати на „ДЗИ- ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД сумата от 287,00 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по щета № ** по застраховка „Каско+“, застрахователна полица № ** от 27.02.2020 г., във връзка с настъпило на 08.03.2020 г. събитие (ПТП), с включени 15,00 лева ликвидационни разноски, ведно със законната лихва върху дължимата сума от датата на подаване на исковата молба - 30.12.2020 г. до окончателното ѝ изплащане.

С обжалваното решение искът е уважен изцяло.

От събраните писмени и гласни доказателства, както и от приетата съдебно – автотехническа експертиза се установява следното:

Не е спорен фактът, че между собственика на МПС Ауди А6, с рег. № Е ** МР и ДЗИ-ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД е сключен договор за автомобилна застраховка „Каско +“ комбинирана застрахователна полица № ** от 27.02.2020г., със срок на договора и съответно на покритието от 00.00 часа на 29.02.2020г. до 23,59 часа на 27.02.2021г., т.е. действащ към датата на процесното ПТП на 08.03.2020г. Към застрахователния договор са представени общи условия за застраховка „Помощ на пътя“, както и за автомобилна застраховка „Каско“.

От уведомление за щета ** по полица ** Каско + от К.А.Д., адресирано до „ДЗИ-ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД се установява, че е увреден лек автомобил Ауди, модел А 6, с рег.№ Е ** МР, като уврежданията са описани като предна лява гума и джантата, в резултат на събитие, станало на 08.03.2020г. в кресненското дефиле, като автомобила се движил посока Благоевград - Сандански, когато в района на малкия тунел автомобила навлиза в дупка на пътя /голяма около 1 кв.м. дълбока 30 см./.

По повод на уведомлението от застрахователя е изготвен опис-заключение по щета ** от 11.03.2020г., в който са описани като увредени детайли - гума предна лява Bridgestone Im005 245,40,18 dot 1319 90% и

джанта предна лява sarcasitance 30 min. По претенция ** от 11.03.2020г. от застрахователя е извършена калкулация, на стойност от 272 лв. на претенцията и въз основа на това е изготвен и ликвидационен акт по щета № 20701324104 по преписка ** от 11.03.2020г., с която е постановено изплащане на щета на К.А.Д. по посочена от същия банкова сметка в размер на 272,00 лева.

Във връзка с изплатената от застрахователя щета до Областно пътно управление е изпратена регресна покана за изплащане на щета ** с изх. № 0-92-20216/10.08.2020 година, получена от ОПУ на 12.08.2020 година, видно от приложена по делото обратна разписка.

Ответната страна е възразила срещу така връчената регресна покана, като е изпратила отговор до „ДЗИ-ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД с възразение, с изх. № 53-00- 911/13.08.2020г., заведено в ищцовото дружество с вх. № 0-92-10573/18.08.2020г., в което се твърди, че през посочения период е извършена поддръжка на пътя и не е допуснато наличие на дупки върху пътното платно. Посочено е, че към регресната покана не са представени достатъчно убедителни доказателства, от които да се установява как е изчислена претендираната сума и дали е изплатена, като се счита същата за многократно завишена.

Във връзка с направено от страна на ответника възразение, че на Динков не е изплатено застрахователното обезщетение в размер на 272 лева от ищцовото дружество са представени писмени доказателства /л. 27 от делото/, че е извършено приспадане на дължимите от Динков вноски по застраховка Каско в размер на 272 лева на 15.06.2020г.

От събраните гласни доказателства – показанията на св.К.Динков се установява, че на 08.03.2020г. е управлявал собствения си лек автомобил „Ауди А6“ с рег. № Е**МР на Републикански път 1, с посока на движение от гр. Благоевград към гр. Сандански, когато в района на първия, най-малкия тунел, минал през доста голяма дупка, която била до центъра на пътното платно. Сочи, че пред него се е движел тир, валяло и дъжд и своевременно не е успял да види дупката на пътното платно, поради което минал през нея само с предната лява гума, която се „сцепила“, а със задната успял да я избегне. Дупката не била обозначена, като я описва с дълбочина от 10-15 см. Сочи, че спрял след тунела и заменил спуканата гума с резервна . Уточнява, че по време на ПТП не се е движил с висока скорост, а такава около 50 км./ч., тъй като валяло и дъжд .

От приетата съдебно – автотехническа експертиза се установява, че механизмът на ПТП е описан според данните твърдени от водача в уведомлението за щета от дата 11.03.2020г. Щетите установени по л.а. „АУДИ А6“, с рег. № Е ** МР в резултат на ПТП установени от Георги Малчев (експерт на ДЗИ) са повредена /срязана вътрешна страна/ на предна лява гума „БЛИДЖСТОУН“ и деформирана предна лява джанта от лека степен. Според вещото лице констатираните щети от застрахователя ДЗИ, от техническа гледна точка кореспондират с данните от описания механизъм и с голяма вероятност следва да са получени при навлизане на предната лява гума в неравност /дълбока дупка в обхвата на дилатиционните фуги към мостовите съоръжения/ върху платното за движение, която има и неравни ръбове. Вещото лице определя стойността на щетите, изготвена по калкулация за ремонт, според степента за увреждане на части, технологичен труд и материали, по средни пазарни цени към датата на застрахователното събитие в размер на 290,73 лева, като стойността на обичайните разноски на застрахователя за определяне размера на обезщетението към датата на събитието възлиза в размер на 15,00 лева.

В съдебно заседание вещото лице поддържа заключението си като уточнява, че скоростта, с която се е движел водача е била между – 40-50 км/ч. Защитният борд на гумите е изиграл своята роля, дотолкова, доколкото

джантата е била увредена, тоест той защитава джантата, не гумата и джантата е била минимално увредена в конкретния случай, а гумата е срязана, поради това, че е разхерметизирана от удара, затова се е срязала, а не от самия удар. Страницата на самата гума е срязана, доколкото имало визуализация, не по протектора, а отстрани е срязана, което означавало, че тя вече е била без налягане и е притисната от външния монтажен ръб на джантата, за да се получи това нещо.

Така установената и от първоинстанционния съд фактическа обстановка съответства на събраните по делото доказателства, както поотделно, така и в тяхната съвкупност.

Няма основание да не се кредитират показанията на свидетеля, както и заключението на вещото лице, доколкото тези доказателства се допълват взаимно, както и се подкрепят от събраните писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Въззивната жалба е депозирана в законоустановения срок по чл. 259, ал. 1 ГПК, от легитимирана страна, срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси съдът е ограничен от посоченото в жалбата, с изключение на случаите, когато следва да приложи императивна материалноправна норма, както и когато следи служебно за интереса на някоя от страните /т. 1 от ТР № 1 от 09.12.2013 г. по т. д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС/.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, поради което следва да бъдат обсъдени доводите на жалбоподателя, изложени във въззивната жалба относно правилността му в оспорваната част и само по конкретните оспорвания в жалбата.

По същество:

При правилно установената фактическа обстановка и доколкото пред въззивната инстанция не са събрани нови доказателства следва да се споделят правните доводи на първоинстанционния съд и на основание чл. 272 от ГПК да се препрати към мотивите на решението му.

Уважаването на осъдителния суброгационен иск по чл.410, ал.1, т.1-3 КЗ на платилия застрахователно обезщетение застраховател срещу прекия причинител на вредата, срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 от ЗЗД или срещу собственика на вещта и лицето, което е било длъжно да упражнява надзор върху нея при причиняване на вреди по чл. 50 от ЗЗД, е обусловено от кумулативното наличие следните предпоставки: валидно застрахователно правоотношение, сбъждане на застрахователен риск, заплащане на застрахователно обезщетение от застрахователя на собственика на увредената и застрахована вещ, като суброгирането настъпва до размера на платеното обезщетение и обичаните разноски за определянето му, плащането да е по покрит застрахователен риск, вредата да е причинена, т.е. да е пряко следствие от действие или бездействие на друго лице, от възложител на работа при и по повод на изпълнението или да е причинена от вещ, по отношение на която собственика не е упражнявал надзор.

Безспорно се установи по делото, че между въззиваемото дружество и собственика на увредения автомобил марка Ауди, модел А 6, с рег.№ Е ** МР е била сключена валидна имуществена застраховка и действаща към датата на увреждане на имуществото /08.03.2020г./, съгласно което собственикът на МПС е имал валидна застраховка „Каско +” по Застрахователна полица № **

от 27.02.2020г., с предмет – процесния автомобил, при застрахователен риск с покритие по клауза „Пълно каско“, с период на застрахователното покритие от 00,00 часа на 29.02.2020г. до 23,59 часа на 2021г., включително.

От съдържанието на застрахователната полица се установява, че същата е сключена за покрити рискове, допълнително уговорени, а така също е сключена и допълнителна клауза „Помощ на пътя“, включваща и допълнително уговорени клаузи „Премииум“ и „Чужбина“.

Според представените общи условия по автомобилна застраховка „Каско +“ и допълнително уговорените клаузи „Премииум“ и „Чужбина“ се установява, че застрахователното обезщетение покрива като застрахователен риск повреди по гуми и джанти. Съгласно Раздел II, т.2.3 вр. с т.2.1.2.3 от общите условия по „Каско +“ към уговорената клауза пълно Каско се включват всички рискове, уговорени по клауза „Супер“, според която в т.2.1.2.3 като покрит риск е посочено покриване от застрахователя на щети, настъпили от застрахователно събитие по време на движение на МПС, а в ОУ на допълнително уговорената със застрахователната полица застраховка „Помощ на пътя“, включваща и клаузата „Премииум“ в т.13 и Раздел II, т.1.3.3 е уговорен изрично покрит риск смяна на увредена гума, когато такава е увредена при и по повод управление на автомобила.

Ето защо е неоснователно оспорването, че в случая плащането от застрахователя на собственика на увредения автомобил е по непокрит от застраховката риск .

В хода на производството се установи и настъпилото пътно – транспортно произшествие. Действително в кориците на делото не се съдържа протокол за ПТП, изходящ от надлежния административен орган и ищецът не твърди, че такъв е съставен. Този отрицателен факт, обаче, не обуславя недоказаност на пътния инцидент. В случая не е необходимо съставянето на протокол за ПТП предвид приложението на чл. 125 от ЗДвП. В цитираната разпоредба лимитативно са изброени случаите, при които службите за контрол на Министерството на вътрешните работи посещават задължително мястото на пътнотранспортното произшествие и такова задължение не им е вменено при произшествието с един участник, ако моторното превозно средство е в състояние да се придвижи на собствен ход.

Лимитативно изброените в ЗДвП случаи, в които органите на МВР не посещават ПТП и не съставят констативни протоколи са повторени и доразвити и в разпоредбата на чл. 6, т.4 от действащата и относима Наредба № 13-41 от 12.01.2009г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информироване между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд, според който текст - не се посещават от органите на МВР – "Пътна полиция", и не се съставят документи за повреди на МПС, които не са причинени от друго ППС, освен когато повредите са причинени в резултат на ПТП с един участник и МПС не е в състояние да се придвижи на собствен ход. В случая застрахованият е заявил, че участник в ПТП е само застрахованият автомобил, същият се е придвижил на собствен ход и е бил предоставен за оглед на застрахователя в същия ден, в който е настъпило ПТП. С оглед на това и въззивният съд приема, че несъставянето на протокол за настъпилото ПТП от органите на пътна полиция в случая, не представлява неизпълнение на задължение от страна на застрахования, даващо основание на застрахователя да откаже плащане на застрахователно обезщетение. В тази връзка е неоснователно оплакването на въззивника, че по делото липсват документи, удостоверяващи застрахователното събитие и настъпилите вреди, тъй като нямало съставен такъв протокол.

Фактът на настъпване на ПТП и респ. на покрит застрахователен риск може да се установи с всички допустими по ГПК доказателства. Протоколът за ПТП не е единственият документ, от който този факт може да

се установи. Според съдебната практика протокола за ПТП има различно доказателствено значение с оглед на това дали е оспорен и в зависимост от това, какво е отразено в съдържанието му от полицейските органи, а и от самите участници в ПТП. Ето защо в едни части документът може да има само формално, а в друга част и материално значение относно удостоверените в него факти.

Няма спор, че местопроизшествието не е посетено от полицейските органи и за него не са съставени документи, но се установи фактът, че застрахователят водач добросъвестно е изпълнил задълженията си по сключения застрахователен договор, като непосредствено след настъпване на застрахователното събитие е направил необходимото и в същия ден е уведомил застраховател с уведомление за щета и е предоставил автомобила за оглед от застрахователя.

В случая пътният инцидент, неговото място и механизма на причиняване на имуществените вреди се установява с показанията на свидетеля К.Динков, както и от заключението на вещото лице Ненков. Тези доказателствени средства по безпротиворечив и категоричен начин установяват, че застрахованото лице е претърпяло имуществени вреди, изразяващи се в повреждане на предна лява гума и предна лява джантата на притежавано от него МПС.

Ето защо е неоснователно оспорването, че не е доказан механизма на ПТП, както и че не е налице основания за застрахователя да се суброгира в правата на увреденото лице поради липса на съставен протокол за ПТП, тъй като е налице забраната на чл.106, ал.5 КЗ застрахователят да изисква от застрахования доказателства, с които той не може да се снабди поради нормативни пречки или поради липсата на правна възможност за осигуряването им, каквито са нормативно и литимитативно установените случаи, при които органите на МВР задължително посещават ПТП и съставят протоколи. С оглед на конкретния механизъм на причиняване на вредите липсва нормативно основание пътния инцидент да бъде посещаван от органите на МВР и да се съставят протоколи.

Щетите са в пряка причинно – следствена връзка с преминаване на автомобила през необозначена дупка на пътното платно. В съдебно – автотехническата експертиза вещото лице сочи, че установените от застрахователя щети от техническа гледна точка отговарят на описания механизъм и с голяма вероятност да са получени при навлизане на предната лява гума в неравност /дълбока дупка в обхвата на дилатиционните фуги към мостовите съоръжения/ върху платното за движение, която има и неравни ръбове.

Няма спор между страните относно фактът, че именно въззивника е задължена да осъществява дейностите по поддържане на пътя в изправно състояние, а при препятствие на пътното платно – своевременно и по изричен начин това да се сигнализира на участниците в движението, съгласно чл. 13 от ЗДвП. Дупката представлява „препятствие на пътя” по смисъла на параграф 6, т. 37 от ЗДвП (нарушаване целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението), тъй като представлява нарушаване на целостта на пътното покритие и създава опасност за движението.

Недоказани, поради което и неоснователни останаха възраженията на ответната Агенция за извършени нарушения от страна на водача на увреденото МПС и следващо се от това съпричиняване на имуществените вреди. Анализът на свидетелските показания и заключението на съдебната - автотехническа експертиза установява, че повредения лек автомобил е управляван от водача със скорост между – 40- 50 км./ч., като е спазена необходимата дистанция с предходното моторно превозно средство.

Сбъдването на застрахователно събитие поражда задължението на ищцовото дружество - застраховател да заплати обезщетение на пострадалото лице – собственик на увредения автомобил, ведно с обичайните ликвидационни разходи по определянето му, ведно със законната лихва от подаване на иска до изплащането. За изпълнението на това задължение няма спор между страните и е удостоверено с доказателства, за извършеното застрахователя прихващане на тази сума с дължима от застрахования вноска по застрахователния договор, поради което по този начин следва се приеме за установен фактът на изплащане на дължимото от застрахователя обезщетение по настъпили застрахователен риск на собственика на увредената и застрахована вещ. Искът е уважен до поискания размер, установен и от вещото лице. В експертизата е направено оценка само на увредената гума, но не е калкулирана цена и за увреден джанта, доколкото именно последното не покрит застрахователен рис. В тази връзка на увредения собственик на застрахования автомобил застрахователят е заплатил само стойността по покрития риск – увредена гума.

По изложеното, обжалваното решение следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

По разностките:

С оглед изхода от спора въззивника дължи на въззиваемата страна направените пред въззивната инстанция разноски в размер на 480 лв. за адвокатско възнаграждение с ДДС, които са доказани от страната, като направени /уговорени са изрично между страните и съответно заплатени по банков път/.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 535/27.07.2023г., постановено по гр.д.№ 731/2023г. по описа на РС Благоевград.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна Инфраструктура”, Булстат: 000695089, с адрес: гр. София, бул. „**“ да заплати на „ДЗИ-Общо Застраховане" ЕАД, с ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление: град София 1000, район ** сумата от 480 /четиристотин и осемдесет/ лева с ДДС, направени във въззивното производство разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____